

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเศรษฐกิจโลกและเทคโนโลยีมีผลให้ประเทศไทยต้องเร่งรัดการพัฒนาประเทศให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว รัฐมีนโยบายขับเคลื่อนประเทศและสังคมไทยสู่ระบบเศรษฐกิจใหม่ คือ ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน การเตรียมความพร้อมกำลังคนเพื่อเผชิญกับระบบเศรษฐกิจใหม่ที่มีลักษณะ โครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพและเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพเป็นเรื่องสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่ง การผลิตกำลังคนให้มีฐานความรู้ในวิชาชีพ เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้บรรลุตามวัตถุประสงค์จึงเป็นหัวใจสำคัญของรัฐบาลนี้

การจัดการอาชีวศึกษา และฝึกอบรมวิชาชีพเป็นกระบวนการผลิตและพัฒนา กำลังคนระดับ กึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี การจัดการศึกษาระดับนี้มีลักษณะเฉพาะสัมพันธ์อย่างชัดเจนกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และเทคโนโลยี ในแต่ละภาคเศรษฐกิจ เจตนารมณ์ของการจัดการศึกษาดังกล่าวก็เพื่อให้มีบุคคลลักษณะที่พึงประสงค์ มีสมรรถนะในการประกอบอาชีพ สามารถนำทักษะความรู้ และประสบการณ์ไปใช้ในการประกอบอาชีพสร้างผลผลิตและรายได้ เกิดการพัฒนาอาชีพอย่างมั่นคงและยั่งยืน นำเอา การศึกษาวิชาชีพเป็นกลไกสำคัญในการแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชน สนองนโยบายของประเทศเรื่องสงครามกับความยากจนของรัฐบาล กรมอาชีวศึกษาเป็นหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาวิชาชีพ ทั้งนี้จำแนกระดับหลักสูตรการเรียนการสอนดังนี้ คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค ระดับประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง และหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น จึงถือว่าเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น กรมอาชีวศึกษาซึ่งกำลังจะเปลี่ยนเป็นสำนักงานสถาบันการอาชีวศึกษา จึงจำเป็นต้องกำหนดแผนปฏิรูป เพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาให้มีความเข้มแข็งทันต่อความเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้านทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพื่อสนองตอบแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนา คือ ความอยู่ดี มีสุขของคนไทยและสังคมไทย (สำนักงานคณะกรรมการ

การอาชีวศึกษา. 2546 :1-2) การอาชีวศึกษาเป็นกระบวนการการพัฒนาศักยภาพของบุคคล ในด้านความสามารถในการทำงาน ทั้งในฐานะผู้ผลิต ผู้ให้บริการ ผู้ใช้ ผู้สร้าง และ ผู้พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ปัจจัยการผลิต การดำเนินการผลิตและ พัฒนากำลังคนดังกล่าวต้องการใช้ทรัพยากรเป็นจำนวนมาก และต้องมีระบบที่ทันสมัยทัน ต่อการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น กรมอาชีวศึกษาจึงเปิดโอกาสและสร้างแรงจูงใจให้ หน่วยงาน องค์กรวิชาชีพ องค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานประกอบการ รวมทั้งชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบในการบริหาร และจัดการอาชีวศึกษาอย่างเป็น ระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในประเทศ และ เพิ่มคุณภาพในการผลิตกำลังคนที่สนองตอบความต้องการในการพัฒนาประเทศได้มากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2546 :7) การจัดการด้านอาชีวศึกษาของไทย เป็นการจัดให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาให้พึ่งพาตนเอง มีความมั่นใจในด้านประกอบอาชีพต่าง ๆ ได้ ตลอดจนทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาได้เปลี่ยนแปลงเจตคติ จากการเป็นผู้ทำงานภาครัฐ และ ภาคเอกชนที่เคยเป็นมาในอดีตให้เห็นความสำคัญ และหันมาดำเนินการประกอบธุรกิจและ ประกอบอาชีพอิสระด้วยตนเอง อันจะเป็นการเพิ่มผลผลิตและลดปัญหาการว่างงาน

สถาบันอาชีวศึกษาเป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา เพื่อผลิตกำลังคนในระดับกลาง ได้แก่ ระดับช่างฝีมือและระดับช่างเทคนิค เพื่อสนองความ ต้องการของตลาดแรงงานและพัฒนาประเทศโดยจัดการเรียนการสอนประเภทวิชา คือ ช่างอุตสาหกรรม คหกรรม พาณิชยกรรม เกษตรกรรม และศิลปหัตถกรรม โดยมีลักษณะ การจัดการศึกษาเป็นหลักสูตต่าง ๆ หลายระดับ ได้แก่ หลักสูตประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หลักสูตประกาศนียบัตรครูเทคนิค ชั้นสูง (ปทส.) โดยทุกหลักสูตก็ได้จัดตั้งขึ้นหลายสาขาวิชา ซึ่งก็มีความสอดคล้องกับ นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาแห่งชาติ ทั้งนี้ทุกหลักสูตมีจุดมุ่งหมายโดย สรุปลดังนี้

1. เพื่อให้นักศึกษาได้รับการศึกษา และฝึกอบรมที่จำเป็นแก่การอาชีพ เปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกเรียนได้ตามความถนัด และความสนใจ
2. เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกงานที่ใช้เทคนิควิธีและเทคโนโลยี โดยได้มีการปฏิบัติ จนเกิดทักษะ มีสติ ปัญญา มีคุณธรรมในการทำงานดีพอ มีความรู้เรื่องการจัดการเชิงธุรกิจ จนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้

3. เพื่อใช้ความรู้และสำนึกในการทำงานที่ดีมีการป้องกันอุบัติเหตุ สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ มีมนุษยสัมพันธ์ มีความเคารพในสิทธิของตนและผู้อื่น มีความเข้าใจทางการเมืองและรู้จักปฏิบัติให้เป็นพลเมืองดีสำนึกความเป็นไทย (พินิจ สุริยะ. 2539 :2)

การกำหนดให้มีหลักสูตร หลายระดับดังกล่าวข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาได้มีการพัฒนาและปรับปรุงในทุกหลักสูตรให้เป็นหลักสูตรที่ให้ความรู้ ทักษะ ประสพการณ์ด้าน วิชาชีพ ตลอดจนเจตคติที่ดีแก่ผู้เรียนให้สอดคล้อง ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีต่าง ๆ แต่เนื่องจากแต่ละหลักสูตรมีเวลาจำกัดในการเรียนภาคปฏิบัติในสถานศึกษาเพียงแห่งเดียว จึงเป็นการยากต่อการที่จะสร้างคุณลักษณะของนักศึกษาให้เกิดความรู้และทักษะ ตลอดจนด้านความคิดริเริ่ม และการตัดสินใจในการทำงานได้ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ตระหนักในปัญหาที่เกิดขึ้น จึงกำหนดวิชาการฝึกงานในสถานประกอบการเข้าไว้ในหลักสูตรทุกระดับอย่างชัดเจน เพื่อเป็นการสร้างประสพการณ์แก่นักศึกษา สร้างโอกาสให้ นักศึกษาฝึกงานในสถานการณจริง อันจะเป็นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการทำงานอย่างเพียงพอ ก่อนที่จะออกไปประกอบอาชีพที่แท้จริงต่อไป

สถาบันอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือหนองคาย วิทยาลัยการอาชีพบึงกาฬ วิทยาลัยการอาชีพเซกา มีหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนในประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมใน 4 หลักสูตร คือ (พินิจ สุริยะ.2539: 3)

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
3. หลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.)
4. หลักสูตรระยะสั้น

ทั้งนี้ได้จัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมต่าง ๆ ได้แก่ วิชาสาขาเครื่องกล วิชาช่างเชื่อมโลหะ วิชาช่างเครื่องกล วิชาอิเล็กทรอนิกส์ วิชาช่างไฟฟ้ากำลัง และวิชาช่างก่อสร้าง

การจัดการเรียนการสอนทุกหลักสูตรดังกล่าว ได้กำหนดให้นักศึกษาได้มีการออกฝึกงานในสถานประกอบการ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการทำงาน การจัดส่งนักศึกษาออกฝึกงานในสถานประกอบการของวิทยาเขตหนองคาย ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องทุก ๆ ปี โดยการจัดส่งนักศึกษาออกฝึกงานในสถานประกอบการทั้งภายในและ

ภายนอกเขตการศึกษา การจัดส่งนักศึกษาออกฝึกงานได้จัดทำเป็น 2 ระดับ คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จัดส่งนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ออกฝึกงาน เป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จัดส่งนักศึกษาออกฝึกงาน ซึ่งในช่วงระยะเวลาที่จะจัดให้ออกฝึกงาน เป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ ทั้งนี้การดำเนินการจัดส่งนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของวิทยาเขตหนองคายได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องมาในทุก ๆ ปี จากการนิเทศ การฝึกงานของนักศึกษา ดังกล่าว พบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการในหลายด้าน ดังนี้

1. สถานประกอบการสำหรับฝึกงานมีไม่เพียงพอ นักศึกษาจึงจำเป็นต้องเดินทางไป ติดต่อหาสถานที่ฝึกงานที่อยู่ห่างไกลในจังหวัดและต่างจังหวัด การที่นักศึกษาออกไปฝึกงานในสถานประกอบการที่อยู่ห่างไกลดังกล่าว ทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา
2. จากการดำเนินงานจัดส่งนักศึกษาออกฝึกงาน ที่ผ่านมามีทำให้เกิดปัญหาออกนิเทศของครู-อาจารย์ที่ควบคุมการฝึกงานของนักศึกษา ซึ่งไม่สามารถทำได้ทั่วถึง
3. การดำเนินงานที่ผ่านมาในการบริหารและการจัดการของวิทยาลัย ขาดงบประมาณ บุคลากรมีจำนวนน้อย และการประสานงานระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ

จากอุปสรรคดังกล่าว ทำให้ส่งผลกระทบต่อการศึกษาของนักศึกษาตามมา อันส่งผลทำให้การฝึกงานขาดประสิทธิภาพ ปัญหาต่าง ๆ สรุปได้ตามวัตถุประสงค์ของการฝึกงานและเกณฑ์มาตรฐานของการฝึกงานของกรมอาชีวศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้ประยุกต์และปรับเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของนักศึกษาของสถาบันอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย สรุปได้เป็น 4 ด้าน ดังนี้ (กรมอาชีวศึกษา, 2546 : 17-20)

1. ด้านความรู้ทักษะในการฝึกปฏิบัติงาน
2. ด้านทัศนคติ ความรับผิดชอบ และการมีมนุษยสัมพันธ์
3. ด้านการบริหารจัดการและการนิเทศ
4. ด้านสถานประกอบการ

ผู้วิจัยในฐานะผู้รับผิดชอบในการจัดส่งนักศึกษาออกไปฝึกงานในสถานประกอบการ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาการส่งนักศึกษาออกฝึกงานในสถานประกอบการของสถาบันอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย เพื่อจะนำมาเป็นข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็นต่อการส่งเสริมพัฒนานักศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัญหา ในการส่งนักศึกษาออกฝึกงาน ตามความคิดเห็นของนักศึกษา บุคลากรในสถานประกอบการ และผู้ดำเนินงานในสถานศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่ออกฝึกงาน บุคลากรในสถานประกอบการและผู้ดำเนินการในสถานศึกษา ที่มีต่อปัญหาการส่งนักศึกษาออกฝึกงานของสถาบันอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย
3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการส่งนักศึกษาออกฝึกงานจากบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

สมมติฐานของการวิจัย

ปัญหาของการส่งนักศึกษาออกฝึกงานของสถาบันอาชีวศึกษา จังหวัดหนองคาย ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่ฝึกงาน บุคลากรในสถานประกอบการ และผู้ดำเนินงานในสถานศึกษามีความแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาปัญหาในการจัดส่งนักศึกษาออกฝึกงาน (วิชาการเครื่องกล) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.3) ของสถาบันอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 บุคลากรในสถานประกอบการ และผู้ดำเนินการในสถานศึกษาของสถาบันอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 ที่สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย 4 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย วิทยาลัยการอาชีพบึงกาฬ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการค้าเรือหนองคาย วิทยาลัยการอาชีพเซกา รวมทั้งสิ้น 343 คน แยกเป็น ดังนี้

- 1.1.1 นักศึกษา จำนวน 232 คน
- 1.1.2 บุคลากรในสถานประกอบการ จำนวน 91 คน
- 1.2.3 ผู้ดำเนินการในสถานศึกษา จำนวน 20 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) แยกตามสถานภาพ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างแต่ละสถานภาพจากรางเครงจ์ซี และมอร์แกรน (Krejcie & Morgan อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 39-40) ได้กลุ่มตัวอย่างรวม 236 คน แยกเป็น ดังนี้

1.2.1 นักศึกษา จำนวน 144 คน

1.2.2 บุคลากรในสถานประกอบการ จำนวน 73 คน

1.2.3 ผู้ดำเนินการในสถานศึกษา จำนวน 19 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการฝึกงาน ดังนี้

2.1.1 นักศึกษา

2.1.2 บุคลากรในสถานประกอบการ

2.1.3 ผู้ดำเนินการในสถานศึกษา

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการออกฝึกงาน

ในสถานประกอบการของสถาบันอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย 4 ด้าน ดังนี้

2.2.1 ด้านความรู้ทักษะในการฝึกปฏิบัติงาน

2.2.2 ด้านทัศนคติ ความรับผิดชอบ และการมีมนุษยสัมพันธ์

2.2.3 ด้านการบริหารจัดการและการนิเทศ

2.2.4 ด้านสถานประกอบการ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเอาเกณฑ์มาตรฐานการอาชีวศึกษา 3 ด้าน 12 มาตรฐาน และวัตถุประสงค์ของการฝึกงาน เพื่อนำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ครอบคลุม 4 ด้าน (กรมอาชีวศึกษา. 2545 :1-12) ได้แก่

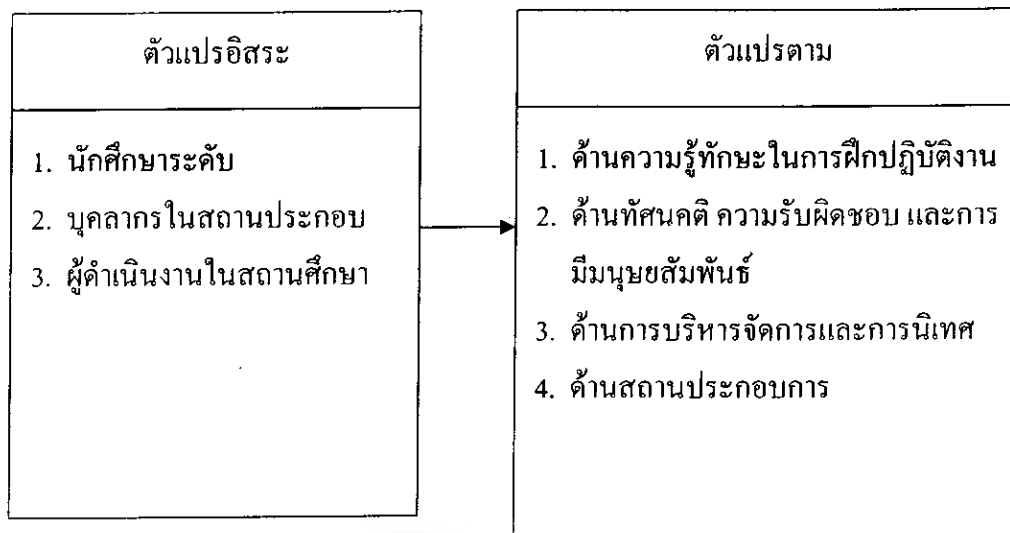
1. ด้านความรู้ทักษะในการฝึกปฏิบัติงาน

2. ด้านทัศนคติ ความรับผิดชอบ และการมีมนุษยสัมพันธ์

3. ด้านการบริหารจัดการและการนิเทศ

4. ด้านสถานประกอบการ

ซึ่งปรากฏในแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดของการวิจัย

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. สถาบันอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย หมายถึง สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดหนองคาย ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือหนองคาย วิทยาลัยการอาชีพบึงกาฬ วิทยาลัยการอาชีพเซกา
2. บุคลากร หมายถึง บุคคลที่ประกอบไปด้วย นักศึกษา บุคลากรในสถานประกอบการ ผู้ดำเนินการในสถานศึกษา ประกอบด้วย
 - 2.1 นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 (วิชาสาขางานเครื่องกล) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 และออกฝึกงานในสถานประกอบการของสถาบันอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย (วิชาสาขางานเครื่องกล)
 - 2.2 บุคลากรในสถานประกอบการ หมายถึง บุคลากรในโรงงาน บริษัท ห้างหุ้นส่วน จำกัด ซึ่งเป็นสถานที่ที่สถาบันอาชีวศึกษา จังหวัดหนองคายส่งนักศึกษาเข้าฝึกงาน
 - 2.3 ผู้ดำเนินงานในสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าวิชาสาขาเครื่องกล หัวหน้าวิชางานเครื่องกล หัวหน้างานทวิภาคีของวิทยาลัยฯ

3. ความรู้ทักษะในการฝึกปฏิบัติงาน หมายถึง การที่นักศึกษาสามารถนำความรู้ ทักษะ ที่ได้จากการศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษาไปใช้ในการฝึกงานในสถานประกอบการ

4. ทักษะจิต ความรับผิดชอบและการมีมนุษยสัมพันธ์ หมายถึง นักศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบต่องานที่ฝึก มีระเบียบวินัย ขยัน ซื่อสัตย์ รักและภาคภูมิใจในการ ฝึกงาน สามารถทำงานได้อย่างคล่องแคล่ว รอบคอบและเสร็จทันตามเวลาที่กำหนดอย่าง ปลอดภัย พุดจาสุภาพ อ่อนน้อม ยิ้มแย้มแจ่มใส และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดีและ มีความสุข

5. การบริหารจัดการและการนิเทศ หมายถึง การติดต่อประสานงานระหว่าง สถานศึกษากับสถานประกอบการที่ส่งนักศึกษาออกฝึกงาน การติดตามผล และการประเมินผล การฝึกงานของนักศึกษา การแนะนำให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาและสถานประกอบการ

6. สถานประกอบการ หมายถึง สถานประกอบการอาชีพอิสระและแหล่งวิทยาการ ซึ่งรับนักเรียนนักศึกษาเข้าฝึกงาน และเข้าร่วม โครงการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีกับสถานศึกษา ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2538 พ.ศ. 2542

7. ปัญหา หมายถึง ปัจจัยที่ทำให้การปฏิบัติงานในการจัดส่งนักศึกษาออกฝึกงาน ขาดประสิทธิภาพ

8. การฝึกงาน หมายถึง การให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.3) สถาบันอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพตามหน่วยงาน สถาน ประกอบการทั้งของรัฐและเอกชน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เป็นข้อมูลและสารสนเทศให้กับผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องกับสถาบันอาชีวศึกษา จังหวัดหนองคายในอันที่จะนำไปพิจารณาประกอบการวางแผน พัฒนา และส่งเสริมการ ฝึกงาน ในสถานประกอบการของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.3) ให้เกิด ประสิทธิภาพต่อไป